

ВІТАЛЬНЕ СЛОВО

Шановні учасники та організатори круглого столу! Вітчизняна історія впродовж віків – багата на приклади державотворчих устремлінь українського народу і його боротьби за державність, на злети і падіння, якими встелений шлях України до незалежності. У 2018 році ми посвятували ювілейну 100 річну дату з дня проголошення Української Держави, але увага до цієї теми не зменшується і сьогодні. Вивчення державотворчої та етнонацієтворчої діяльності гетьмана Павла Скоропадського в українознавчому вимірі є важливою науковою проблемою, яку вітчизняним дослідникам необхідно професійно вирішувати, тому що ґрунтовне вивчення нашого складного минулого, власного етнонаціонального державотворення, дає нам можливість проаналізувати звершення і прорахунки співвітчизників та використати їх досвід у розбудові сучасної Української Держави.

Багатогранна діяльність П. Скоропадського заслуговує на увагу передусім із точки зору його внеску в українське державотворення. Оцінка факту проголошення Української Держави, її легітимність викликають у історико-правовій літературі палкі дискусії і характеризується дослідниками інколи з діаметрально протилежних позицій. Аналіз і оцінка особистого внеску П. Скоропадського в розбудову української державності, здобутків і прорахунків у справі державотворення неможливі без врахування тих складних обставини, в яких опинилась Україна навесні 1918 року. Як незаперечний факт слід визнати, що проголошення Української Держави стало продовженням державотворчого процесу в Україні, викликаного попередніми революційними подіями.

Але, пошук істини – річ складна, як складним є і феномен самого Гетьманату. Навіть на «наукових терезах» важко визначити вагу діяльності Гетьмана. Проте, якщо ми згадаємо хоча б один державний акт, затверджений Павлом Скоропадським 14 листопада 1918 р. «Закон Української Держави про заснування Української Академії Наук у м. Києві», то й цього буде достатньо для ствердження про далекоглядність його дій.

Приємно відзначити, що проведення цього заходу стало можливим завдяки зусиллям дослідників різних рівнів підготовки, від студентів-початківців до знаних фахівців. Налагодження в такий спосіб співпрацю науковців Університету з молодими дослідниками дозволяє сприяти важливому процесу підтримки та живлення наступності в історико-правовій науці. Як відомо, вища освіта в стінах Національного університету «Одеська юридична академія» спрямована на забезпечення фундаментальної наукової, загальнокультурної, практичної підготовки фахівців, які мають визначати темпи і рівень науково-технічного та соціально-культурного прогресу. Високоякісна освіта має стати могутнім фактором розвитку духовної культури українського народу. Багата історія, славні традиції, внесок випускників у розвиток правової системи України, велика духовна спадщина, примножена поколіннями дослідників є тим природним потенціалом, який університет вносить в правовий і культурний розвиток нашої країни.

Завідувач кафедри Історії держави і права,
д.ю.н. професор

Бехруз Х.Н.